

Eindverslag De Basis; Systemisch Waarnemen en Werken.

Januari 2014

Vooraf

Naast de verslaglegging van mijn persoonlijke en vakmatige ontwikkeling vind ik het belangrijk om mijn motivatie voor De Basis te vermelden. Onbewust is dat waarschijnlijk sturend geweest voor de thema's die in mijn opstellingen aan de orde zijn gekomen.

- Ik wilde naar de liefde. Zonder daar nu een helder beeld bij te hebben, ik wilde dat gewoon graag, het was een behoefte.
- In het therapeutisch werk liepen mijn cliënten tegen patronen aan waarvan ik zelf ook wel wist dat het werken daarmee van een andere Orde was. Ik miste een betrouwbaar, veilig adres waar ik helemaal achter kon staan.
- Ik wilde meer leren over het werken met opstellingen als bijscholing. Ik had al eerder weekeinden gedaan maar dat vond ik te kort, te weinig ruimte om echt voeling met de werkwijze te krijgen. Ook lag het accent hier sterk op alleen het mogen opstellen, waar ik teleurgesteld over was.

Uiteindelijk heb ik het opleidingsjaar als 'bevrijdend' ervaren, soms zelfs als 'verlossend'; van gedachtes, emoties en van gedrag. En heeft het mij meer ruimte gegeven, meer keuzevrijheid en meer liefde. Het wonderlijke vond ik dat ik daar niet altijd echt op had gewerkt. Zo was ik bij de workshop organisatie opstellingen ineens lid van een groep, kon ik praten meedoen en zelfs een grapje maken. Zo blij was ik daarmee want meedoen in een groep was altijd lastig; ik was stil, viel een beetje weg. En kunnen functioneren in een groep is wel voordelig om iets met een opstellingsgroep te (kunnen)doen. Hoewel hier wel het nodige nog te doen valt want ik heb achterstand, misschien zelfs wel van 53 jaar, zo voelt het wel in ieder geval.

Het accent heeft gelegen op opstellingen met mijn vader en mijn moeder. (Conform ordening) De thema's 'je lot' en 'intimiteit' zijn daarin essentieel geweest.

Mijn vader is overleden toen ik 7 jaar was. Een essentieel leermoment in deze opstelling en nabespreking was voor mij hoe belangrijk het is om alsnog het

primaire basisgevoel bij een gebeurtenis te voelen en uit te spreken (ook na 46 jaar dus nog). Ook hoe moeilijk het is om voorbij 'het bevroren tijdsmoment' te komen. Mijn eigen lot in de ogen kijkend betekende een diep gevoeld verraad aan mijn vader en schuld. Ik had echt de uitleg nodig om daarvan los te komen. Het mooie was dat ik op dat moment wel helder had dat de verwerking van deze gebeurtenis ook echt afgerond was. Energetisch betekende dit dat ik niet langer 'vastgebonden' zat aan een man, een mannelijke collega of mannelijke cliënt. Ik kan het loslaten wat voorheen vaak niet lukte. Ook het altijd gegeven verwijt van geen verantwoordelijkheid nemen (lees 'je laat me in de steek') is nu meer gebaseerd op een realiteit zonder filter.

Het herstel van de intimiteit met mijn moeder was veel soepeler, mogelijk omdat ze er altijd voor mij was en ik zielsveel van haar hield. In het algemeen heeft het ertoe geleid dat ik me op een of andere manier veel kwetsbaarder kan en durf op te stellen. Het is wennen want ik vind het nog steeds moeilijk om bv verdrietig te zijn in bijzijn van anderen (in m'n eentje helemaal niet, mag allemaal, maar dat heb ik natuurlijk eindeloos gedaan). Deze vaardigheid echter geeft ook een andere verbinding met mensen, het verhaal van een relatie wat je deelt, troost, wederkerigheid, menselijkheid. Misschien wel 'eindelijk er kunnen zijn' met alles wat daarbij mag horen.

Ik heb in dit verslag duidelijk het accent gelegd op het persoonlijke en dat was een bewuste keuze. Er past nl niet zoveel in 1,5 A4. Ik heb ook veel geleerd over de werkwijze bij opstellingen (de principes, de zinnnetjes, houdingsaspecten etc). Maar ik blijf toch overtuigd dat het zelf ervaren van hetgeen een werkwijze voor iemand persoonlijk kan betekenen en welk effect het kan hebben zo'n prachtige basis is voor de volgende stap.

Ik heb veel liefde terug gevonden en het is heel duidelijk dat dat start bij je ouders voor een heel leven lang. Zo wonderlijk om dat alsnog te ervaren zelfs al zijn ze er beide al zo lang niet meer. Ik heb nog een aantal moeilijke opstellingen te gaan die mijn 14 en 18 jaar oudere broer en zus betreffen.

Voor dit moment heb ik echter zoveel gehad aan het werken aan de Basis! Het de tijd geven en laten rijpen is daar denk ik net zo belangrijk in.